

**Universiteit
Leiden**
The Netherlands

Inleiding

Anrooij, W. van; Dlabacova, A.; Geleijns, E.; Schaeps, J.; Warnar, G.; Zanen, S. van

Citation

Anrooij, W. van, Dlabacova, A., Geleijns, E., Schaeps, J., & Zanen, S. van. (2020). Inleiding. In *Om het boek. Cultuurhistorische bespiegelingen over boeken en mensen* (pp. 9-14). Hilversum: Verloren. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3220807>

Version: Publisher's Version

License: [Licensed under Article 25fa Copyright Act/Law \(Amendment Taverne\)](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3220807>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

OM HET BOEK

Cultuurhistorische
bespiegelingen over
boeken en mensen

Inleiding

Deze bundel gaat over boeken en de mensen die er mee te maken hebben. De vrouwen en mannen die de pagina's van *Om het boek* bevolken, waren vaak auteurs of lezers, maar lang niet altijd. De 55 bijdragen gaan ook over drukkers, kopiisten, illustratoren, uitgevers, zettters, typografen, prentmakers, correctoren, boekverkopers, boekbinders, colporteurs, kopers, bezitters en verzamelaars, geleerden, bibliofielen, beheerders van bibliotheken, eigenaren van veilinghuizen, onderwijzers, juristen, artsen, historici, leden van leesgezelschappen, intermediairs. De hier verzamelde bijdragen zijn inhoudelijk bijna net zo divers qua tijd en geografie. Ze strekken zich uit van (verbrande) papyrusrollen in Herculaneum tot het uitgeverslogo van de Duitse firma Springer, en van onderzoekers in Egypte tot boekenlijsten in Mexico, maar het zwaartepunt ligt toch in de boekcultuur van de Nederlanden in de zeventiende eeuw.

Daarmee weerspiegelt de samenstelling van deze bundel de interessesfeer van Paul Hoftijzer, wiens afscheid als hoogleraar Boekgeschiedenis aan de Universiteit Leiden de directe aanleiding vormt voor deze publicatie. Tegelijkertijd geeft de bundel een beeld van de ontwikkelingen in de Nederlandse boekgeschiedenis van de afgelopen decennia, die mede bepaald zijn door de expertise en het werk van Paul Hoftijzer. Als specialist in de boekwetenschap van de zeventiende eeuw in het algemeen en de Leidse boekhandel in het bijzonder, heeft hij altijd een brede cultuurhistorische interesse voor de wereld van het geschreven en gedrukte woord getoond. Daarom zijn in deze bundel boeken zelf minder vaak het object van studie als wel de verbindende elementen in beschouwingen over hun gebruik door mensen, over de artistieke, commerciële of wetenschappelijke waarde die zij aan boeken toekenden, het genoeg dat zij eraan ontleenden en het bestaan dat zij ermee opbouwden door de eeuwen heen.

De bijdragen zijn gegroepeerd op basis van de betrekkingen die de hoofdpersonen tot hun eigen of andermans boeken hadden. De afdelingen die zo zijn ontstaan, en die elk zoveel mogelijk chronologisch zijn geordend, zijn niet allemaal even groot, maar laten wel zien dat boekwetenschap een breed terrein bestrijkt. Het is vanuit een historisch besef gepast dat de bundel opent met het stuk van Lotte Hellinga, nog behorend tot de generatie boekhistorici die het fundament heeft gelegd waarop Paul Hoftijzer heeft voortgebouwd.

De boekgeschiedenis in Nederland – en elders – is een relatief jong vakgebied, dat in zijn huidige vorm pas in de loop van de twintigste eeuw ontstond, met aandacht voor

de productie, distributie en consumptie van boeken in historische context. Gaandeweg ontwikkelde de boekgeschiedenis zich van een hulpwetenschap in de letterkunde tot een volwaardig vakgebied dat onlosmakelijk verbonden is met de bestudering van de sociale en economische geschiedenis, en de cultuur- en wetenschapsgeschiedenis.

De analytische bibliografie, die in de negentiende eeuw ontstond en door letterkundigen gebruikt werd als hulpmiddel voor het bepalen van de ontstaansvolgorde van varianten in literaire teksten, kan gezien worden als voorloper van het vakgebied. Met dit onderzoek naar onder meer watermerken, lettertypes en illustraties werd het boek vooral benaderd als materieel object. Aan het begin van de twintigste eeuw ging men steeds meer het belang inzien van een bredere bestudering van het boek, met oog voor uitgevers, drukkers en boekverkopers. Bibliothecaris en conservator Jan Willem Enschedé (1865-1926), zelf een telg van een beroemd uitgevers- en drukkersgeslacht, was daarvoor een belangrijk pleitbezorger.

Toch zou het nog tot aan de jaren vijftig duren voordat het voor studenten mogelijk werd zich te specialiseren in de boekwetenschap aan een Nederlandse universiteit. Amsterdam beet daarin het spits af. Herman de la Fontaine Verwey (1903-1984), die zijn sporen vanaf 1928 verdiend had als conservator in de universiteitsbibliotheken van Groningen en Amsterdam, werd in 1954 benoemd tot Nederlands allereerste bijzonder hoogleraar in de wetenschap van het boek en de bibliografie. De leerstoel was ingesteld door de in 1953 opgerichte Dr. P.A. Tiele-Stichting, die zich tot doel stelt de boekwetenschap in Nederland te bevorderen. Veel publicaties van De la Fontaine Verwey worden – hoewel gedateerd – nog steeds als inspirerend gezien. Ook buiten de universiteit had hij een belangrijke stimulerende rol in de bestudering van de geschiedenis van het boek. Zo was hij betrokken bij de oprichting van enkele nog steeds bestaande boekhistorische gezelschappen en tijdschriften: het Gezelschap Nonpareil (1948), *Quaerendo* (1971) en *De Boekenwereld* (1984).

Inmiddels, bijna driekwart eeuw later, wordt aan vrijwel alle universiteiten in Nederland boekhistorisch onderzoek gedaan, zij het niet altijd binnen een aan deze wetenschap gewijde opleiding. Alleen in Amsterdam en Leiden is het momenteel mogelijk een master Boekwetenschap te volgen. Samen met Adriaan van der Weel en Berry Dongelmans was Paul Hoftijzer vanaf het begin in 2002 de drijvende kracht achter de opleiding Book and Digital Media Studies in Leiden.

Ondanks de groeiende belangstelling voor de boekgeschiedenis in Nederland in de loop van de twintigste eeuw vonden de belangrijkste ontwikkelingen veeleer in het buitenland plaats. Het verwijt is meer dan eens gemaakt dat de boekgeschiedenis in Nederland eerder trendvolgend dan baanbrekend is. Vooral in Frankrijk werd vanaf de jaren vijftig en zestig vernieuwend onderzoek gedaan, waarin het boek onder de invloed van de Annales-school in een sociale en economische context geplaatst werd. Een van de eerste studies waarin vanuit dit perspectief de introductie van de boekdrukkunst werd bestudeerd is het in 1958 verschenen *L'Apparition du livre* van Lucien Febvre en Henri-Jean Martin. Vanaf de jaren zeventig werden vervolgens onder de bezielende lei-

ding van Roger Chartier grote stappen gezet in diezelfde interdisciplinaire benadering. Onder zijn redactie en die van Henri-Jean Martin verschenen tussen 1982 en 1991 de vier vuistdikke delen van de *Histoire de l'édition française*. Ook Amerikaans onderzoek drukte een stempel op de Nederlandse boekwetenschap, met allereerst in 1979 Elisabeth Eisensteins invloedrijke *The printing press as an agent of change* en iets later de publicaties van Robert Darnton: zijn 'communications circuit' (1982) gold voor generaties boekwetenschappers als leidraad.

In Nederland bleef de boekwetenschap traditioneler ingesteld, in de zin dat publicaties toch steeds en vooral terugvielen op het fraaie boek. Waarbij overigens het meer of minder klassieke bibliografische werk van grote namen als Pieter Anton Tiele en later Herman de la Fontaine Verwey, het echtpaar Hellinga, H.D.L. Vervliet, Paul Valkema Blouw, I.H. van Eeghen zeker niet tekort gedaan mag worden. Ook het belang van bibliografieën als de Short-Title Catalogue, Netherlands (STCN), waartoe het initiatief genomen werd in 1969, en die tot op heden de Nederlandse boekproductie van 1541 tot 1800 in kaart brengt, kan niet voldoende benadrukt worden. Bevlogen onderzoekers als Bert van Selm markeerden intussen weliswaar duidelijk de overgang naar een daadwerkelijk meer maatschappijgerichte bestudering van het boek, toch verliepen in Nederland de ontwikkelingen op het vakgebied wat rustiger dan elders.

Het was vanuit dit besef dat Nederland de aansluiting met de innovaties in het buitenland dreigde te verliezen dat Berry Dongelmans, behorend tot een nieuwe generatie boekhistorici, begin jaren negentig het plan opperde een breed toegankelijk verbindend platform te initiëren om vernieuwend onderzoek te stimuleren, in navolging van florerende boekhistorisch georiënteerde gezelschappen in het buitenland. In 1993 leidden zijn plannen tot de oprichting van de Nederlandse Boekhistorische Vereniging (NBV). In de belangrijke eerste zes jaar van het bestaan van de NBV trad medeoprichter Paul Hoftijzer op als voorzitter, Berry Dongelmans als secretaris. De actieve vereniging telt anno 2020 ruim 650 leden. Onder de paraplu van de NBV verschijnt jaarlijks het *Jaarboek voor Nederlandse boekgeschiedenis*, waarin een gevarieerd overzicht geboden wordt van nieuw onderzoek op het gebied van de Nederlandse en Vlaamse boekwetenschap. Daarnaast werd een andere belangrijke boekhistorische reeks nieuw leven ingeblazen: vanaf 1996 verschenen onder de nieuwe subtitel 'Tweede reeks' inmiddels twintig nieuwe delen van de 'Bijdragen tot de Geschiedenis der Nederlandse Boekhandel'.

Mede daardoor en door het aantreden van jonge boekhistorici vanaf eind jaren tachtig en begin jaren negentig kwam er ook in Nederland hoe langer hoe meer aandacht voor de rol van het boek in het dagelijks leven, voor leesgedrag, voor economische drijfveren en sociale invloeden, kortom, voor een bredere, meer interdisciplinaire aanpak van het boekhistorische onderzoek. Daarbij werd in de loop der jaren ook de blik vooruitgeworpen: binnen het vakgebied werden en worden digitale ontwikkelingen in het boekenvak gevolgd en geanalyseerd. Onder andere een Leidse collegereeks als 'Van Gutenberg tot Gates' (inmiddels omgedoopt tot 'Van Gutenberg tot

Google') en verschillende onderzoeken naar leesgedrag in het digitale tijdperk illustreren duidelijk dat de blik binnen de boekwetenschap tegenwoordig niet alleen achterwaarts, maar ook zijwaarts en voorwaarts gericht is.

De stukken in deze bundel laten zien dat de vernieuwende initiatieven inmiddels vast geworteld zijn in de boekwetenschap, maar ook dat deze verzelfstandigde discipline nog altijd of opnieuw voluit contact onderhoudt met andere vakgebieden als letterkunde, kunstgeschiedenis, theologie, filologie, geschiedenis, wetenschapsgeschiedenis en cultuurwetenschap. Het caleidoscopische karakter van de bijdragen in deze bundel is dus niet zozeer het gevolg van de uiteenlopende expertises van de auteurs, maar van de positie die de boekwetenschap inmiddels verworven heeft.

In Nederland zijn weinig boekwetenschappers te vinden die meer dan Paul Hoftijzer voor het vakgebied betekend hebben. Na zijn studie geschiedenis in Leiden, waar hij afstudeerde op een scriptie over Leidse patriottendrukkers, promoveerde hij in 1987 aan de Radboud Universiteit in Nijmegen op het proefschrift *Engelse boekverkopers bij de Beurs, de geschiedenis van de Amsterdamse boekhandels Bruyning en Swart (1637-1724)*. In 1993 werd hij benoemd tot bijzonder hoogleraar in de geschiedenis van uitgeverij en boekhandel vanwege de P.A. Tiele-Stichting aan de Universiteit van Amsterdam, waarna in 2002 een benoeming in Leiden volgde als hoogleraar in de geschiedenis van het Nederlandse boek in de vroegmoderne tijd, eveneens vanwege de P.A. Tiele-Stichting.

De onderwerpen waarnaar hij onderzoek deed en doet, beslaan een breed gebied van de boekwetenschap: de geschiedenis van uitgeverijen, van boekhandel, van leesgedrag en collectievorming, kortom: vrijwel het hele scala van de boekwetenschap. Alleen op het gebied van de zuivere analytische bibliografie publiceerde hij niet of nauwelijks.

Binnen Paul Hoftijzers onderzoek valt zijn bijzondere interesse op voor de Engels-Nederlandse boekhandelsbetrekkingen en voor de belangrijke rol van Leiden als (inter-)nationale boekenstad in de vroegmoderne tijd. Beide onderwerpen zijn als een leidmotief in zijn vele tientallen publicaties terug te vinden. In de loop der jaren werden die publicaties steeds vaker gericht op meer persoonlijke verhalen over de mens achter het boek, die diepere mechanismen van het functioneren van de maatschappij blootleggen.

Hij schreef onder meer over de Leidse boekverkopers Pieter van der Aa en Christiaan Vermey, het geslacht Elzevier en de Leidse *Officina Plantiniana*, over leesgedrag van Leidse vrouwen en studenten, over een erudiete Engelse soldaat, over Leidse geleerden, over de boekverzameling van een Leidse tuinman en die in de Bibliotheca Thysiana, over boekverkopersprivileges en over de arbeidsomstandigheden van drukkersknechten. In 2008 was in Museum De Lakenhal de mede door hem samengestelde tentoonstelling 'Stad van boeken. Zeven eeuwen lezen in Leiden' te zien, waarbij een gelijknamig boek verscheen. Daarnaast verzorgde hij tientallen bijdragen in handboeken als *The Oxford companion to the book*, *Dictionnaire encyclopédique du livre*, en de

toentertijd baanbrekende website *Bibliopolis*.

Grote interesse heeft Paul Hoftijzer ook altijd gehad voor de vele bijzondere collecties in Leidse bibliotheken en musea. De Bibliotheca Thysiana neemt daarin een belangrijke plaats in: hij is voorzitter van het curatorium van deze zeventiende-eeuwse bibliotheek. Verder was hij vanaf 2000 nauw betrokken bij het Scaliger Instituut, eerst als coördinator, later als directeur. Het instituut stimuleert het gebruik van de oude en kostbare collecties van de Universiteitsbibliotheek Leiden.

Paul Hoftijzer is ook actief in vele andere organisaties, instituten en boekhistorische tijdschriften, als bestuurslid, redacteur of wetenschappelijk adviseur of medewerker. Zo is hij bestuurslid van de Vereniging van Vrienden van de Koninklijke Bibliotheek, bestuurslid van de P.A. Tiele-Stichting, redactielid van onder meer het *Jaarboek van het Nederlands Genootschap van Bibliofielen*, *Quaerendo*, *Lias* en *The Library* en vaste medewerker van *De Boekenwereld*.

Naast zijn eigen onderzoek, zijn onderwistaken en zijn talrijke neventaken waarmee hij legio collega's, studenten en promovendi inspireerde, heeft Paul Hoftijzer ook altijd het belang gezien van het uitdragen van academische kennis naar een breder deel van de maatschappij. Alleen al de talloze rondleidingen die hij onder andere verzorgde in de Thysiusbibliotheek en langs boekhistorisch interessante plekken in de oude Leidse binnenstad zijn wat dat betreft meer dan illustratief. De rondleidingen door Leiden vonden een papieren weerslag in *Langs Leidse letters. Een boekhistorische wandeling*, een boekje dat hij samen met Kasper van Ommen schreef. Daarin zien we wat Paul als geen ander kan: zoveel mogelijk mensen enthousiasmeren voor de wereld van het boek.

Op 2 juni 2019 werden tal van collega's uitgenodigd een kort artikel bij te dragen aan de bundel. Al spoedig werd duidelijk dat we op ruim vijftig bijdragen mochten rekenen. In de tweede helft van november van dat jaar werden de ontvangen bijdragen verdeeld over Wim van Anrooij, Anna Dlabáčová, Erik Geleijns en Sylvia van Zanen, die ze van commentaar voorzagen. Geert Warnar las alle stukken als tweede lezer. Ook bij de afwerking van de bundel werden de taken verdeeld. Jef Schaeps maakte het manuscript persklaar, alle redactieleden waren betrokken bij het controleren van de proeven, Erik Geleijns en Anna Dlabáčová tekenden voor de samenstelling van de index en Jef Schaeps verzorgde de logistiek van het gehele project. We danken Rolf Bremmer, die bereid gevonden werd een Engelstalige bijdrage in het Nederlands te vertalen.

De uitgave van deze publicatie werd mogelijk gemaakt door een financiële bijdrage van diverse subsidiegevers uit Leiden en van daarbuiten. We danken Brill, de Dr. P.A. Tiele-Stichting, Leiden University Centre for the Arts in Society, het Leids Universiteits Fonds, de Nederlandse Boekhistorische Vereniging, de Octavie Siegenbeek van Heukelom Stichting, de Stichting Bibliotheca Thysiana, de Stichting Frederik Mullerfonds en de Stichting Scaliger Instituut voor de geboden steun. De korte periode waarin het lukte de benodigde financiering bij elkaar te krijgen – amper zesentwintig dagen –

is illustratief voor de bijzondere waardering die er in brede kring bestaat voor Paul Hoftijzer en zijn werk.¹

Wim van Anrooij, Anna Dlabáčová, Erik Geleijns, Jef Schaeps,
Geert Warnar en Sylvia van Zanen

1 Deze bijzondere waardering blijkt eens te meer uit het feit dat deze bundel de uitkomst is van twee aanvankelijk losse initiatieven. Toen de beoogde auteurs op 2 juni 2019 werden uitgenodigd een kort artikel bij te dragen, kwam een derde initiatief aan het licht: ook Fleur Praal, Peter Verhaar en Adriaan van der Weel waren begonnen hun gedachten te laten gaan over een geschikt thema voor een bundel. Zij hebben zich bij ons initiatief aangesloten.

Geleerden op een buitenplaats in Heemstede, drukkers in Nagasaki, een uitgever in Leiden, een recensente van katholieke jeugdboeken, boekhandelaren in zeventiende-eeuws Mexico, een verzamelaar in Groningen: ze komen allemaal voor in deze bundel. In ruim vijftig bijdragen maken we kennis met auteurs, lezers, drukkers, uitgevers, verzamelaars, binders en bibliothecarissen, recensenten en zelfs een moordenaar. Of het nu gaat over productie, handel, distributie of het gebruik van boeken, mensen zijn op allerlei manieren betrokken bij de geschiedenis van een boek.

Met de aandacht voor mensen is deze bundel ook een afspiegeling van de boekwetenschap in Nederland anno 2020: gevarieerd en verbonden met allerlei andere terreinen van cultuurhistorisch onderzoek als literatuur, kunst, religie en wetenschapsgeschiedenis. Boeken staan steeds centraal, maar het zijn de mensen eromheen die het boek betekenisvol maken. De artikelen beslaan vele eeuwen en strekken zich uit over bijna alle werelddelen, maar wel met een prominente plaats voor de Lage Landen en de Vroegmoderne Tijd.

Om het boek verschijnt ter gelegenheid van het afscheid van Paul Hoftijzer als hoogleraar Boekgeschiedenis aan de Universiteit van Leiden.

OM HET BOEK

